

eieren at komme i Besiddelse af, og derfor maatte der gives ham Leilighed til at skaffe sig dem for en rimelig Pris. Men da det kom til Stykket, saae vi jo, at en af de ærede Folkethingsmænd, som maae antages for at være en umiddelbar Repræsentant for Godseierne, netop udtalte sig imod dette Forslag. Naar man udtaler sig imod dette Forslag, maa man tilgive mig, at jeg har en Tvivl om, at det er en almindelig Mening hos Godseierne, at de ikke ville opkjøbe Fæstegods i større Udstrækning. Endelig havde jeg stillet et Forslag om, at der skulde gives det Paalæg til Godseierne, der vilde unddrage sig Loven ved Hjælp af en Salgsplan, at denne skulde omfatte ikke blot Gaardene, men ogsaa de paa Fæstejord liggende Huse; men ogsaa dette Forslag fik en ublid Skæbne her i Thinget, og det viste sig, at adskillige af dem, som syntes saa ilde om Optagelsen af § 14, dog ikke vare for at gaae ind paa dette, uagtet den ærede Forslagsstiller dog ikke har kunnet paa- staae, at det var at gjøre noget Indgreb i selve Lovens principielle Grundlag. — Efter at jeg saaledes paa ethvert Trin af Sagen har gjort det Yderste, jeg formaade, for at bringe den i en saadan Form, at jeg turde give den min Stemme, og det ikke er lykkedes, er det, at jeg er nødsaget til, for ikke at blive medansvarlig i de Sager, der kunne fremkomme af denne Lov, at afholde mig fra at stemme, henholdende mig til den Udtalelse, som jeg ved Sagens 1ste Behandling fremkom med, at jeg for mit Bedkommende ikke vilde lægge nogen Hindring i veien for, at Landsthinget kunde komme til at prøve Loven, og da jeg havde erkjendt, at der her var et stort, overveiende Fleertal, som gik i modsat Retning af den, hvort jeg gik, fandt jeg mig saa meget mere beroliget ved at kunne indtage denne Stilling. Jeg skal altsaa, naar det Tilfælde indtræffer, afholde mig fra at stemme i denne Sag.

Chr. Pedersen: Der er nu i den foreliggende Sag taalt saa meget og saa vidtløftigt, at jeg tror, at det høie Thing vistnok ikke vil søle sig tiltalt af vidtløftige Bemærkninger. Jeg skal ogsaa afholde mig derfra og kun i al Korthed fremsføre nogle enkelte

Bemærkninger om Forslaget. Jeg synes, at Lovforslaget, saaledes som det nu er, efter dets foreløbige Afslutning her, bærer et temmeligt tydeligt Vidnesbyrd om Sandheden af det gamle Ord: „Kjærlighed gjør blind“; jeg mener nemlig den indbyrdes Kjærlighed mellem store og smaa Bønder. Den har godt seet de gode Sider hos disse Parter; men jeg synes, at den har været mindre skarpsæende med Hensyn til de svage Sider. Al jeg siger dette, kommer af nogle enkelte Bestemmelser i nogle af Paragrapherne, som jeg nærmere skal komme til. Naar jeg taler om de gode Sider ved Parterne, saa mener jeg hermed Beredvilligheden og Velvilligheden til at komme hinanden imøde, og naar jeg taler om de svage Sider, saa mener jeg Egennyttens og Eiendomsprangeriet. Det er Noget, som er tilstede hos begge Parter, og det staaer for mig, som om disse, om jeg saa maa sige, onde Lyster have for mange og brede Veie. Saaledes forekommer det mig; men det er muligt, at jeg tager feil. Jeg støtter min Betragtningssmaade til Bestemmelserne i §§ 4, 5, 7, 8, 11 og 13 og saa navnlig ogsaa til det Undringsforslag, som den sidste ærede Taler denne Gang har stillet, og som nu blev vedtaget. Smidertid skal jeg ikke spille Tiden med at fremdrage forargelige Forhold, som i Genhold til det foreliggende Lovforslag kunne faae Lovhjemmel; det skal jeg aldeles afholde mig fra; ethvert Menneksværk er jo ufuldkomment, og saaledes maa ogsaa det foreliggende have sine Ufuldkommenheder, al den Stund det ikke endnu er fuldbendt. Jeg skal derimod aabent og ærligt indrømme, at der fra begge Sider er vist Beredvillighed til Smødekemmen under Forhandlingen om dette Lovforslag. Har dette sine svage Sider, saa har det ogsaa sine gode, og jeg er derfor villig til at yde min Anerkjendelse og Tak til det ærede Udvalg, som har haft denne vanskelige Sag til Behandling, og ligesom jeg er vis paa, at den høitærede Minister har Øyne til saavidt muligt at forøge de gode Sider ved Lovforslaget, saaledes vil jeg ogsaa ønske, at han maa faae Villie til at formindste de slette Sider derved under dets videre Behandling. Jeg opfatter Sagen saaledes, at Enhver, som her er tilstede og